

THIÊN CHÚA Cứu Độ Con, Con Tin Tưởng Và Không Còn Sợ Hãi!

Dòng Chúa Quan Phòng - hay cũng gọi là Dòng Các Cha Don Orione - do thánh **Luigi Orione** (1872-1940) thành lập tại Ý vào năm 1893. Hiện nay Dòng có mặt tại 30 quốc gia trên thế giới.

Sau đây là một trong những thời kỳ quan trọng nhất trong cuộc đời của Cha thánh Luigi Orione với tư cách nhà giảng thuyết. Chính Cha cũng kể lại nhiều lần. Xin nhường lời cho Cha

thánh Luigi Orione.

Lòng Thương Xót của THIÊN CHÚA bao la hơn trời biển. Lòng Nhân Lành của THIÊN CHÚA lớn lao hơn tội lỗi loài người. Cách đây lâu lắm rồi, tôi giảng về Lòng Thương Xót của THIÊN CHÚA tại Castelnuovo Scrivia ở miền Bắc nước Ý.

Castelnuovo quả là địa bàn hoạt động mục vụ của tôi. Tôi được mời đến giảng vào các dịp lễ lớn, các tuần cửu nhật, Mùa Chay và các Tuần Đại Phúc. Tôi giảng thường xuyên đến độ các tín hữu Công Giáo gọi tôi là Vị Giảng Thuyết! Lúc ấy tôi còn trẻ và tràn đầy sức lực. Mỗi ngày tôi giảng 4 bài và sau đó còn ngồi tòa giải tội cho đến khuya lác khuya lơ. Người dân trong vùng rất quý mến tôi. Bây giờ thì có nhiều người đã qua đời. Nhưng tôi vẫn còn nhớ và cầu nguyện cho họ.

Câu chuyện tôi sắp kể xảy ra tại Castelnuovo vào dịp tôi đến giảng chuẩn bị mừng Lễ Trọng Đức Mẹ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội. Chiều hôm ấy là buổi giảng thuyết cuối cùng. Nhà thờ đông chật tín hữu. Tôi say sưa nói thao thao về Lòng Thương Xót bao-la bất-tận của THIÊN CHÚA. Giảng xong, tôi ngồi tòa giải tội cho đến nửa đêm. Có nhiều Linh Mục ngồi tòa, nhưng giáo dân thích đến xưng tội với tôi. Có lẽ vì tôi là Linh Mục khách đến từ xa khiến giáo dân ít cảm thấy ngại ngùng khi phải xưng thú mọi tội lỗi.

Trời đã khuya nhưng tôi phải về lại Tortona cách đó gần 10 cây số để sáng hôm sau còn phải dạy học nữa. Trời mùa đông giá lạnh phủ đầy tuyết và tuyết đang rơi. Vào giờ ấy, không còn xe buýt nên giải pháp duy nhất là "đi bộ"!

Đường xá vắng teo không một bóng người. Lúc đó là khoảng một giờ sáng. Đang lầm lũi bước tôi bỗng trông thấy ở phía trước có một người cũng đi về hướng Tortona. Người này vừa đi vừa ngoái nhìn đằng sau như thể đang đợi chờ ai đó .. Cho đến một lúc, tôi hiểu rằng, người này đang đợi tôi! Tôi đâm ra áy-náy và sợ-hãi. Một tên trộm chẳng??? Chắc anh ta đợi mình đến gần rồi cướp tiền đây!!! Nhưng tiền thì tôi đâu có nhiều. Nếu tôi có nhiều tiền hẳn tôi đã thuê xe đi về, chứ đâu có lội bộ giữa tuyết trắng như thế này! Thôi thì đành phó mặc cho sự quan phòng của THIÊN CHÚA.

Tôi đi nhanh nên chẳng bao lâu sau đuổi kịp người đi trước. Khi đi ngang qua ông, tôi chào ông mặc dầu trong bụng đánh "lô-tô", sợ muốn chết!!! Nhưng rồi, hình như tôi nghe tiếng ông gọi tên tôi. Tôi ngoảnh lại thì ông nói ngay:

- Thưa Cha, con muốn thưa với Cha một điều ..

Tôi hỏi lại: - Ông cũng đi về Tortona phải không?

Ông đáp:

- Thưa không!

Tôi hỏi tiếp:

- Vậy ông cần gì phải không?

Ông trả lời:

- Thưa đúng!

Sau một hồi do dự, ông hỏi dồn dập:

- Thưa có phải Cha là Cha Luigi Orione không? Chính Cha giảng thuyết chiều hôm qua ở nhà thờ về việc xưng tội và về Lòng Thương Xót của THIÊN CHÚA phải không???

Nghe tôi xác nhận đúng, ông nói thêm:

- Con muốn biết có thật là: nếu một người con bỏ thuốc độc vào thức ăn để giết chết mẹ mình thì tội lỗi tày trời của đứa con ấy cũng được THIÊN CHÚA tha, phải không???

Tôi đáp ngay:

- Đúng!!! Chỉ cần đứa con ấy thật lòng ăn năn thống hối về tội đã phạm, xin THIÊN CHÚA thứ tha và đi xưng tội. Dù tội lỗi có lớn lao thế nào đi nữa vẫn được THIÊN CHÚA thứ tha. Ngài sẽ tuôn đổ Lòng Thương Xót trên đứa con ấy!!!

Ông nói tiếp:

- Con chính là đứa con đã bỏ thuốc độc giết chết mẹ ruột. Mẹ con và vợ con cứ xích-mích với nhau hoài, và con đã giết mẹ con. Vậy con có được tha tội không?

Nói xong, ông bật lên khóc nức nở. Ông kể lại đầu đuôi câu chuyện cho tôi nghe. Sau cùng, ông quỳ xuống và nói:

- Thưa Cha, con xin xưng tội đã giết chết mẹ .. Kể từ ngày ấy - trong bao năm qua - con không còn được bình an nữa.

Quý vị hãy tưởng tượng người con giết mẹ này luôn mang trong mình bí mật đã giết chết mẹ mình. Không ai ngờ chính ông đã giết mẹ. Công lý nhân loại cũng không hay biết. Nhưng nơi kín ẩn của lương tâm, sự cắn-rứt dày-vò luôn bám sát ông ngày đêm, đêm ngày. Lúc gặp tôi thì ông đã cao tuổi. Và dĩ nhiên khi tôi kể lại câu chuyện này thì chắc chắn ông đã là người thiên cổ. Tôi không biết ông là ai. Cũng không ai biết ông là người ở vùng nào.

Sau khi nghe ông xưng tội, tôi an ủi ông:

- Với quyền nhận lãnh từ THIÊN CHÚA, tôi có thể tha cho ông trọng tội này.

Tôi hỏi thêm:

- Đã bao lâu rồi ông chưa xưng tội?

Ông nói:

- Thưa Cha lâu lắm rồi, kể từ sau khi con phạm tội giết chết mẹ ruột.

Tôi ôn tồn nói với ông:

- Chúng ta đến ngôi nơi băng ghế kia rồi ông hãy xưng thú hết mọi tội lỗi đã phạm, kể từ khi có trí khôn cho đến bây giờ. Xưng thêm tội đã bỏ thuốc độc giết chết mẹ nữa.

Ông quỳ xuống và xưng thú mọi tội. Vừa xưng tội vừa khóc. Sau cùng tôi ban phép giải tội cho ông. Chúng tôi cùng đứng lên. Ông ôm hôn tôi. Vừa hôn vừa khóc. Tôi cũng cảm động khóc ròng. Nước mắt tôi hòa lẫn với nước mắt của ông. Ông muốn tháp tùng tôi về tới Tortona. Nhưng tôi không cho và khuyên ông trở về nhà. Ông quay ngược lại. Còn tôi tiếp tục con đường về Tortona. Vừa đi, lòng tôi dâng lên niềm tri ân cảm tạ THIÊN CHÚA nhân lành xót thương.

... ”Ngày đó, bạn sẽ nói: Lạy THIÊN CHÚA, con dâng lời cảm tạ. Ngài đã từng thịnh nộ với con, nhưng giờ đây con giận đã nguôi rồi, và Ngài lại ban niềm an ủi. Đây chính là THIÊN CHÚA cứu độ con. Con tin tưởng và không còn sợ hãi, bởi vì THIÊN CHÚA là sức mạnh con, là Đấng con ca ngợi, chính Người cứu độ con. Các bạn sẽ vui mừng mức nước tận nguồn ơn cứu độ. Các bạn sẽ nói lên trong ngày đó: Hãy tạ ơn THIÊN CHÚA, cầu khẩn danh Người, vĩ nghiệp của Người, loan báo giữa muôn dân, và nhắc nhở: danh Người siêu việt. Đàn ca lên mừng THIÊN CHÚA, vì Người thực hiện bao kỳ công. Điều đó, phải cho toàn cõi đất được tường” (Isaia 12,1-5).

(Movimento "Tra Noi", n.1 / 2006, trang 10-11)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt